

anoukvandijk dc

Muze

Persmap

Première: 21 september 2011

---

concept / choreografie Anouk van Dijk **gemaakt voor en met** Philipp Fricke | Yichun Liu | Nina Wollny **compositie / live uitvoering** Marcel Wierckx **beeld** Anouk van Dijk | Floriaan Ganzevoort **licht** Floriaan Ganzevoort **kostuums** Jessica Helbach **dramaturgie** Jerry Remkes **assistent Anouk van Dijk** Sezen Tonguz **productie** Heleen Rol **techniek** Edwin Bakker | Jorrit Boerman **decor bouw** Merijn Schilte **management** Jerry Remkes | Loes Wernsen (ass.)

---

anoukvandijk.nl >

DANS

★★★★★

MUZE

**Muze door anoukvandijk dc.
Choreografie Anouk van Dijk.**

21/9, De Brakke Grond. Te zien
t/m 24/9. Tournee.

anoukvandijk.nl

---

*Deze voorstelling is een
kleine parel, eigenheid is
het geheim van de muze.*

Let it all out! Het kunnen de oprechte woorden van de kunstenaar zijn die zijn muze aanspoort om alles van zichzelf te geven. Maar door de microfoongalm krijgt de kreet ook iets ordinairs. De drie dansers die tegen elkaar geplakt op een kleine verhoging staan, lijken wel in de uitverkoop beland, of in een hysterische massatherapie. Deze scène legt mooi bloot dat muzen vooral keiharde werkers zijn en dat aan kunstenaarship een egocentrisch kantje zit: muzen worden niet alleen vereerd maar ook gebruikt, ter meerdere eer en glorie van hun schepper.

Die schepper is in dit geval choreograaf Anouk van Dijk. In januari vertrekt ze naar Australië om Chunky Move, het stadsgezelschap van Melbourne, te gaan leiden. Met en voor Philipp Fricke, Yichun Liu en Nina Wollny, dansers met wie zij veelvuldig werkte, maakte ze haar voorlopig laatste Nederlandse productie, *Muze*, op stemmig kale muziek van Marcel Wierckx die zelf live elektronische gitaar speelt. De voorstelling is een kleine parel, die vooral laat zien dat eigenheid het geheim van de muze is. Een ander, en niet te vergeten jezelf, kun je alleen inspireren met eigenheid.

Daaraan hebben Wollny, Liu en Fricke geen gebrek. Wollny is een aardse, vrouwelijke en explosieve danseres. Liu is tengerder en ongrijpbaarder, een figuur dat soms radicaal van gedaante verandert en dan Japanse opera kirt. Fricke is jongensachtig, volkomen zichzelf, geen pleaser. Met hun verschillende uitstraling geven ze een sterke, eigen kwaliteit aan die typische bewegingsstijl van Van Dijk, waarbij spanning en ontspanning, hoog en laag, perfectie en verval met elkaar zijn verbonden. Het lichaam strekt zich beheerst en virtuoos uit, en stort nog hetzelfde moment in elkaar of slingert zichzelf als een tol de ruimte in.

Muze begint als een solo (Wollny) en eindigt met de opkomst van achtereenvolgens Liu en Fricke in een trio. Veelvuldig lopen de dansers als een kleffe schaduw achter elkaar aan, spiegelen elkaars bewegingen of bekloppen en bevoelen lijf en leden als om te bevestigen dat ze er nog zijn. Kennelijk moet eigenheid zowel gestimuleerd als beschermd worden. Zeker in zo'n groepsgebeuren als een voorstelling. En zeker wanneer de choreograaf van alles van je wil en je roept: *Touch them! Move them!*

Mirjam van der Linden

Nina Wollny en Yichun Liu

Foto Jerry Remkes

Goede muzen laten hun ego thuis, maar nemen persoonlijkheid mee

Dans

Anouk van Dijk DC met Muze.
Gezien 21/9, Amsterdam. Tournee
t/m 9/2/2012. Inl: anoukvandijk.nl

Door FRANCINE VAN DER WIEL

Het klinkt zo mooi, zo spiritueel, zo verheven: muze zijn van een kunstenaar. Dat de praktijk van het muzendoor voor een danser juist nogal fysiek en aards is, laten Nina Wollny, Yichun Liu en Philipp Fricke zien in *Muze* van Anouk van Dijk, die daarmee haar (voorlopig) laatste première op Nederlandse bodem presenteert. Volgend jaar vertrekt zij naar Australië.

„Kijk omhoog, kijk omlaag”, roept Wollny, die even in de rol van choreograaf stapt. „Verder, meer, stop!” „Kijk het publiek aan!” „Geef alles wat je hebt!” Muze zijn van een choreograaf komt meestentijds neer op het opvolgen van aanwijzingen, met engelengeduld, keer op keer. Ego-

loos, maar mét de gewenste persoonlijkheid.

Dat laatste wordt mooi gedemonstreerd door Wollny en Liu, die zelfs als ze zusterlijk elkaars passen kopiëren, spiegelen of in canon uitvoeren, totaal andere dansers zijn, en niet alleen als gevolg van hun verschillende lichaamsbouw. In hun confrontaties spelen ze met onzekerheden en rivaliseren zij in wervelende zwenkdansen, om tot stilstand te komen in de afwachtende poses van dansers (muzen) in de studio. Philipp Fricke voegt zich, na een paar akkoorden te hebben meegespeeld met gitarist/componist Marcel Wierckx, bij het tweetal en stort zich met Wollny in een duet vol stevig partner- en tilwerk.

Op een paar herkenbare structurende elementen na lijkt de dansvoorstelling *Muze* een spontane improvisatie, vol bewegingsdrift en overgave. Van Dijk laat haar publiek meevoelen hoe inspirerend dat kan zijn.

Zoek!

OK

Theaterrecensies

Like

Sign Up to see what your friends like.

Delen

Zoek een recensie

 OK**Theater**

Agenda
Nu in het theater
Theatertips
Recensies
Nieuws
In première
Podia
Festivals

Service

Nieuwsbrief
Uitzending gemist
Museumtips
Tools

Contact

Adverteren
Voor bedrijven
Voor podia
Colofon

Elke week de beste tips in je mailbox, schrijf je in voor onze Guide!

E-mail

Aanmelden

-Gegevens wijzigen
-Afmelden

anoukvandijkdc - Muze*Charlotte Schultz*

In de dansvoorstelling *Muze* staat de menselijkheid, het lijden, en de minder mooie kanten van deze inspiratiebron ter discussie. De persoonlijke muzen van de choreografe Anouk van Dijk zijn de spil van dit werk. Nadat zij met haar locatievoorstelling *Mensch* met decor, dansers en geluidseffecten alles uit de kast heeft getrokken, gaat zij met haar nieuwe stuk terug naar de basis van haar gezelschap en de kern van haar dans.

Een gitarist stuurt ruwe geluidsflarden de zaal in. Langzaam verdwijnt hij op de achtergrond. Een hooggehakte danseres vertoont al vallend een breekbare sensualiteit. In dit abstracte bewegingsmateriaal suizen ogenschijnlijk meters lange armen en benen door een ruimte van soundscapes. Gevangen in de roes van snelle bewegingen is er geen onderscheid meer te maken tussen vallen, zweven of vliegen. Dansers die elkaar blindelings vertrouwen slingeren elkaar met enorme vaart over het toneel. Dan smelten twee danseressen in een simpele loop soepel aan elkaar. Wie de beweging initieert is niet te bepalen.

Met drie dansers, een muzikant en een lichtbak moet het publiek het doen. Een microfoon en drie lage tafeltjes geven het toneel een minimale invulling. De overeenkomst met de visuele sfeer en stijl van Ann van den Broek is opmerkelijk. Het resultaat van dit gereduceerde decor is een open en steriel steriele ruimte waarin nog alles mogelijk is. In tegenstelling tot haar voorstelling *Mensch*, is *Muze* ontdaan van alle technische snufjes, geluidseffecten en grote decors. Een naakte voorstelling met pure dans is het resultaat.

"Give me more!", "I know you have more!", "Dig deeper", schreeuwt ze in de microfoon. Het zijn de emotionele woorden over het gebruik van de muze die moet blijven geven en inspireren. Onverwacht ontpopt één van de dansers zich tot een lachwekkende hip-hoppende en break-dansende zangeres. Is het een verbeelding van een falende popster die zijn muze onderweg verloren is? Opvallend in Anouk van Dijk's werk is het contrast tussen de bewegingsstijl en het onderwerp dat wordt gebruikt: De door haar zelf ontwikkelde countertechniek, die beschreven zou kunnen worden als een constante vrije val in de ruimte, lijkt alle menselijke en fysieke beperkingen te overstijgen. De soms simplistische en platte vertaling van het onderwerp geeft echter weer een sterk gevoel van de menselijke beperking.

Muze is de titel van haar nieuwe stuk. Het zijn de Griekse godinnen van de kunsten en schone creaties in de wereld die haar hebben geïnspireerd. Een verheven en klassieke benadering van dit onderwerp is mooi, maar hier krijg je meer dan dat. Het is een stuk gebracht met ziel en zaligheid. De overgave van de dansers aan het moment is meeslepend. De tijd heeft even stil gestaan.

■ [Agenda / Kaartverkoop](#)

■ [Reageer](#)

SUSHI-VOUCHERS

in jouw stad

tot **70% korting***

Hier

GROUPON

*Voorbeeld van een toekomstige deal

De onzekere muzen van Anouk van Dijk

Altijd alles geven

door [Klaske Brenninkmeijer](#)
30 september 2011

Vind ik leuk

2

0

1

In *Muze* stelt Anouk van Dijk het fenomeen inspiratie centraal. In krachtige duetten laat zij zien dat inspiratie niet vanzelf komt, maar dat het een lange en intense zoektocht is.

Geïnspireerd door inspiratie. Zo is de voorstelling in het kort te omschrijven. In de voorstelling *Muze* staat de zoektocht naar inspiratie centraal. De eerste muze (Nina Wollny), lopend op hakken, neemt al dansend verschillende houdingen aan op een kleine verhoging. Terwijl zij inspiratie zoekt en toont, komt er een andere danseres (Yichun Liu) bij. Zij is in alles het contrast van de eerste danseres. Inspiratie zit volgens Van Dijk in de aantrekkingskracht tussen tegenpolen. Ze wil in deze voorstelling laten zien dat het contrast datgene is wat inspireert. Dit is duidelijk te zien in het eerste - en sterke - duet van deze twee vrouwen.

Onduidelijke overgangen

Hoewel de duetten het publiek meezogen, waren sommige overgangen onduidelijk, met name toen Liu ineens ging hiphoppen. De betekenis hiervan past misschien wel in het plaatje van het concept, maar doordat dit stuk zo anders is dan de rest, valt het nogal uit de toon. Een andere onduidelijke overgang was de entree van de mannelijke danser (Philipp Fricke). Hij kwam opeens erbij, waarom was niet duidelijk. Het nadeel hiervan was dat het de focus van de hoofdlijn weghaalde, waardoor het moeite kostte de rode draad van het thema weer op te pakken.

De eigen innovatieve bewegingsstijl van Van Dijk is een lust om naar te kijken, met name dankzij de verschillende dansers die deze stijl elk op hun eigen karakteristieke manier uitvoeren. De intense duetten laten de kracht van de drie dansers zien en houden de aandacht van het publiek vast. De dansers, die alle drie erg van elkaar verschillen, maar alle drie zeer sterk zijn - en dan met name Nina Wollny - komen geloofwaardig en sympathiek over. De live muziek vulde het dansen mooi aan, hierdoor won de voorstelling aan spontaniteit. Muzikant Marcel Wierckx speelde op verschillende gitaren interessante composities.

Onzekere muzen

Door de erg sterke en intense stukken - met name de duetten - is de voorstelling ondanks de stijlbreuken de moeite waard om naar te kijken. De manier waarop de dansers fysiek laten zien hoe het is om een inspiratiebron te zijn en hoe zij zelf op zoek moeten naar inspiratie, is door Van Dijk in een originele vorm weergegeven. Ze laat zien dat ook muzen onzeker zijn en al hun zintuigen moeten inzetten om contrasten te vinden. Om dat te doen moeten ze altijd alles geven, zoals op het einde van de voorstelling wordt benadrukt. En dat hebben ze hier zeker gedaan.

Muze is nog tot 9 februari 2012 te zien in de Nederlandse theaters.

THEATER

Muze

Anouk van Dijk
Gezien op 21 september 2011
Gezien in De Brakke Grond, Amsterdam

ADVERTENTIE

orthodontie

Dental Correct is specialist in orthodontie voor volwassenen
www.dentalcorrect.nl/orthodontie

Cosmetische tandarts

Wij verzorgen u een mooie lach met een niet goed geld terug garantie.

www.midentity-online.nl

Ads door Google

ZOEKEN

Trefwoord:

Naar archief:

[RSS | theater](#)

LINKS

[Website Anouk van Dijk](#)

ADVERTENTIE

Tandarts behandelingen onder lichte narcose.

de *Narcose* Tandarts
Alphen aan den Rijn

[Maak een afspraak](#)

THEATER

THEATER Het Nationale Toneel / Laura van Dolron - Sartre zegt sorry

THEATER Eric de Vroedt - mighty9

THEATER Dood Paard en Mundo Perfeito - The Jew

THEATER Karina Holla - Fugu

THEATER Het Nationale Ballet - Goud

THEATER Laura van Dolron - Het